

Prop. 109 L

(2013–2014)

Proposisjon til Stortinget (forslag til lovvedtak)

Endringer i industrikonsesjonsloven, vassdragsreguleringsloven, energiloven, elsertifikatloven og havenergilova

*Tilråding fra Olje- og energidepartementet 23. mai 2014,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Solberg)*

1 Proposisjonens hovedinnhold

Departementet fremmer i denne proposisjonen forslag til endringer i reglene i lov 14. desember 1917 nr. 16 om erverv av vannfall mv. (industrikonsesjonsloven) og lov 14. desember 1917 nr. 17 om vassdragsreguleringer (vassdragsreguleringsloven) om 10-årssyklus ved fordeling av konsesjonsavgifter.

I konsesjoner til vassdragsreguleringer og ervervskonsesjoner etter henholdsvis vassdragsreguleringsloven § 11 nr. 2 annet ledd første punktum og industrikonsesjonsloven § 2 tredje ledd nr. 13 sjette ledd første punktum skal det settes vilkår om innbetaling av en årlig avgift (konsesjonsavgift) til staten og de involverte kommunene. Etter loven skal avgiften til fylkeskommunene og til kommunene fordeles mellom disse innbyrdes for 10 år av gangen. Ny fordeling hvert 10. år medfører uforutsigbarhet for kommunene og stor arbeidsbelastning for konsesjonsmyndighetene. Bestemmelsene om ny deling hvert 10. år foreslås opphevet. Dersom det skjer endringer i reguleringer, overføringer, kommunegrenser eller annet som i vesentlig grad kan påvirke delingsresultatet, kan ny fordeling etter forslaget foretas.

Det foreslås en endring i vassdragsreguleringsloven for å rette opp en henvisning til en opp-

hevet bestemmelse i loven slik at det er samsvar i lovens regelsett.

Det foreslås en teknisk endring i reglene om overtredelsesgebyr i lov 29. juni 1990 nr. 50 om produksjon, omforming, overføring, omsetning, fordeling og bruk av energi m.m. (energiloven), lov 4. juni 2010 nr. 21 om fornybar energiproduksjon til havs (havenergilova) og lov 24. juni 2011 nr. 39 om elsertifikater (elsertifikatloven), for å bringe lovtekstenes ordlyd i samsvar med de tilsvarende regler i vassdragsreguleringsloven og lov 24. november 2000 nr. 82 om vassdrag og grunnvann (vannressursloven). Endringen fører til en klargjøring av bestemmelsene om overtredelsesgebyr i de nevnte lover.

2 Høringen

2.1 Gjennomføringen av høringen

Departementet fremmet i et høringsnotat datert 7.3.2013 forslag til endringer i industrikonsesjonsloven, vassdragsreguleringsloven og vannressursloven. Endringene gjaldt reglene om tiårssyklus ved fordeling av konsesjonsavgifter og mererstatning ved ekspropriasjon til vannkraftproduksjon. Den sistnevnte delen av høringsforslaget

(mererstatning) er ikke del av denne proposisjonen. Med i samme høring var også forslaget om endringen i vassdragsreguleringsloven § 4 nr. 2 for oppretting av en henvisning.

Etter den tid har departementet sett behov for å foreslå tekniske endringer knyttet til overtredelsesgebyr, som også fremmes i denne proposisjonen. For dette forslaget har departementet sett det som åpenbart unødvendig med egen høring. Etter departementets vurdering er dette utelukkende klargjørende endringer i lovteksten, som ikke på noen måte innebærer materielle endringer i rettstilstanden.

Høringsutkastet av 7.3 2013 ble sendt til følgende institusjoner og organisasjoner:

Samtlige departementer
Samtlige fylkeskommuner
Samtlige fylkesmenn
Sametinget

Den norske advokatforening
Distriktenes Energiforening (DEFO)
El & IT forbundet
EnergiNorge
Energiveteranene
Forbrukerombudet
Forbrukerrådet
Forbrukertvistutvalget
Framtiden i våre hender
Greenpeace Norge
Virke hovedorganisasjon
Kommunenenes Sentralforbund
Konkurransetilsynet
KS Bedrift
Landsorganisasjonen i Norge
Landssamanslutninga av Vasskraftkommunar
Landssammenslutningen av norske vindkraftkommuner
Miljøstiftelsen Bellona
Natur og Ungdom
NHO
Norges Bondelag
Norges handelshøyskole
Norges miljøvernforbund
Norges Naturvernforbund
Norges vassdrags- og energidirektorat
Norsk Industri
Norsk Hydro ASA
Norskog
Norwea
Energibrukerne
Regjeringsadvokatembetet
Samarbeidande Kraftfylke, c/o SFE Energi-sekretariatet

Samarbeidsrådet for naturvernsaker
Samfunns- og næringslivsforskning
SINTEF Energiforskning AS
Småkraft AS
Småkraftforeninga
Statistisk sentralbyrå
Statkraft SF
Statnett SF
Statskog SF
Universitetet i Oslo, Senter for europarett
v/Frederik Sejersted
Universitetet i Oslo, Nordisk Institutt for Sjørett,
v/Henrik Bjørnebye

Høringsutkastet ble lagt ut på departementets internettsider med invitasjon også for andre enn de som stod på høringslisten til å komme med en uttalelse. Det er i alt kommet inn høringsuttalelser fra 43 instanser. Høringsuttalelsene er lagt ut på departementets internettsider. Følgende instanser avga realitetsuttalelse til høringsutkastet:

BKK
Den norske advokatforening
E-Co Energi AS
Energi Norge
Landsorganisasjonen i Norge
Landssamanslutninga av Vasskraftkommunar
Norges vassdrags- og energidirektorat
Sogn og Fjordane Energi AS
Samarbeidande kraftfylke

2.2 Høringsinstansenes syn

Ingen departementer hadde merknader i høringen.

Endring av reglene om mererstatning ved ekspropriasjon til vannkraftproduksjon fremmes ikke i denne proposisjonen, og høringsinstansenes merknader om denne delen av høringsnotatet refereres dermed ikke her.

Enkelte høringsinstanser hadde merknader til forslaget om endring av reglene om tiårssyklus ved fordeling av konsesjonsavgifter. Ingen høringsinstanser gikk imot dette forslaget. *Energi Norge*, *E-CO Energi AS*, *Sogn og Fjordane Energi AS*, *BKK* og *Samarbeidande Kraftfylke* støtter endringsforslagene og begrunnelsen for disse. *E-CO Energi AS* er enige med departementet i at ordningen med 10-årsregelen ved fordeling av konsesjonsavgifter er ressurskrevende, og at en opphevelse av bestemmelsen vil innebære en fordel for både konsesjonsmyndighetene, konsesjonærene og de berørte kommuner.

Den norske Advokatforening peker på at de alminnelige omgjøringsreglene ikke vil være tilstrekkelige dersom det er behov for å endre fordelingen dersom de faktiske eller rettslige forhold som lå til grunn for den opprinnelige fordelingen forandres. Advokatforeningen støtter følgelig departementets forslag til en særlig regel for når endring kan kreves, og mener denne vil være dekkende for mulige framtidige behov for endring i fordelingen. *Landsorganisasjonen i Norge (LO)* er også positiv til endringen, ettersom det presiseres at det kan være behov for ny fordeling dersom det skjer endringer i reguleringer, overføringer, kommunegrenser, ved kommunesammenslåinger m.m.

Norges vassdrags- og energidirektorat (NVE) støtter forslaget, og mener at bortfallet av 10-års deling vil føre til betydelig innsparing i arbeid, både i NVE og i kommunene og ved klagebehandling i departementet. NVE er enig i at en deling må kunne tas opp til ny vurdering, men da med departementets understrekning av at eventuelle endringer som kan påvirke delingsgrunnlaget må være av «vesentlig grad». NVE presiserer at en eventuell endring av gjeldende retningslinjer på området etter NVEs vurdering ikke vil være grunnlag for å ta opp delingssaker på nytt.

Landssamanslutninga av Vasskraftkommunar (LVK) støtter departementets forslag og begrunnelse for å oppheve regelen. LVK er videre enig i departementets forslag om å presisere i lovteksten at det kan foretas ny fordeling dersom det skjer endringer som kan påvirke delingsresultatet. LVK mener imidlertid at begrensningen «i vesentlig grad» innebærer en høy terskel og at den foreslåtte ordlyden derfor bør endres. LVK mener videre at departementets merknad i lovforslaget om at et avslag på krav om ny fordeling ikke påklages, er i strid med grunnleggende forvaltningsrett.

3 Gjeldende rett

3.1 Fordeling av konsesjonsavgifter etter vassdragsreguleringsloven og industrikonsesjonsloven

I konsesjon til vassdragsreguleringer eller i ervervskonsesjoner etter henholdsvis vassdragsreguleringsloven og industrikonsesjonsloven skal det settes vilkår om innbetaling av en årlig konsesjonsavgift til de fylkes-, herreds- og bykommuner som Kongen bestemmer, beregnet etter den øking av vannkraften som er innvunnet ved reguleringen. Kraftverk med konsesjon etter vannres-

sursloven pålegges også å betale konsesjonsavgift dersom midlere årsproduksjon er over 40 GWh. I slike tilfeller fastsettes avgiftene etter reglene i industrikonsesjonsloven.

Etter vassdragsreguleringsloven § 11 nr. 2 annet ledd første punktum og den likelydende bestemmelsen i industrikonsesjonsloven § 2 tredje ledd nr. 13 sjette ledd første punktum, skal konsesjonsavgiften fordeles av Kongen mellom de berørte kommunene for 10 år av gangen. Myndighet til å foreta slik fordeling er delegert til Olje- og energidepartementet og subdelegert til Norges vassdrags- og energidirektorat. Fordelingen er i utgangspunktet basert på forvaltningens frie skjønn, men gjennom forvaltningspraksis er det utviklet retningslinjer som i dag legges til grunn av NVE ved fordeling av konsesjonsavgift mellom de berørte kommunene.

3.2 Overtredelsesgebyr

Det er gitt regler om overtredelsesgebyr i vannressursloven § 60 a, vassdragsreguleringsloven § 25, energiloven §§ 10-7 og 10-8, elsertifikatloven § 26 og havenergilova § 10-9. Alle lovene inneholder en liste over seks likelydende hensyn som det særlig skal legges vekt på i avgjørelsen av om overtredelsesgebyr skal ilegges og ved utmåling av sanksjonen.

Det er etter alle lovene adgang til å ilegge overtredelsesgebyr til både personlige og juridiske rettssubjekter. Listen over hensyn som særlig skal vektlegges gjelder uttrykkelig for personlige og juridiske rettssubjekter i vannressursloven og vassdragsreguleringsloven. Det er uttalt i forarbeidene til bestemmelsene om overtredelsesgebyr i disse to lovene at listen ikke er uttømmende, og at det kan pålegges gebyr også om de fastsatte hensynene ikke er tilstede, jf. Ot.prp. nr. 66 (2008–2009) side 13. I energiloven, elsertifikatloven og havenergilova viser ordlyden til disse hensynene når det gjelder foretak.

I forarbeidene til havenergilova er det uttrykkelig forutsatt at listen over hensyn som særlig skal tas i betraktning ved avgjørelsen av om overtredelsesgebyr skal ilegges og ved utmåling av sanksjonen, gjelder både for foretak og enkeltpersoner, jf. Ot.prp. nr. 107 (2008–2009) side 87.

Elsertifikatlovens forarbeider drøfter ikke uttrykkelig illeggelse av overtredelsesgebyr for private, eller hvilke hensyn som skal tas i betraktning i slike tilfeller. Listen over momenter i § 26 fjerde ledd må uansett tillegges stor vekt for det tilfelle at en enkeltperson vurderes ilagt overtredelsesgebyr og ved utmåling av sanksjonen.

I energiloven er de generelle reglene om overtredelsesgebyr gitt i § 10-7, mens § 10-8 inneholder regler om overtredelsesgebyr for foretak, hvor også listen over hensyn er inntatt. Listen over momenter i § 10-8 må uansett tillegges stor vekt for det tilfelle at det er en enkeltperson som vurderes ilagt overtredelsesgebyr etter § 10-7 og ved utmåling av sanksjonen.

4 Departementets lovforslag

4.1 Endringer i vassdragsreguleringsloven og industrikonsesjonsloven. Opphevelse av bestemmelsene om fordeling av konsesjonsavgifter hvert 10. år

Et utvalg som fremmet innstilling til departementet i oktober 2002 om forenklinger i vassdragslovgivningen, foreslo å fjerne bestemmelsen om at deling kun skal gjelde for 10 år av gangen. Utvalget besto blant annet av representanter for Landsamanslutninga av Vasskraftkommunar og for kraftprodusentene. I utvalgets utredning («Ljøgodtutvalget» – Rapport fra arbeidsgruppe for forenkling av beregningsgrunnlag for konsesjonsavgifter og konsesjonskraft) pkt 13.4 Behov for endringer (s 40) heter det:

«Som et ledd i forenklingsarbeidet generelt tilrår utvalget at regelen om at en deling kun skal gjelde for 10 år av gangen avvikles, og at når en deling først er fastsatt gjelder denne så lenge det ikke skjer endringer i reguleringer/overføringer, kommunegrenser eller andre forhold som kan påvirke delingsresultatet. Slik det er nå er det ingen forventninger ute hos kommunene om at en fastsatt fordeling skal revideres hvert 10. år. En fastsatt fordeling har over 10 år rukket å feste seg, og en lovpålagt gjennomgang innebærer en del unødig merarbeid både for berørte kommuner og for NVE.»

Utvalgets innstilling var ute på høring. Det kom ingen innvendinger til dette forslaget under høringen.

Departementet peker på at bestemmelsen innebærer en lovpålagt, ressurskrevende gjennomgang av fordelingen av avgiftene hvert 10. år som ingen kommuner i realiteten antas å være tjent med.

Regelen medfører stor arbeidsbelastning både for konsesjonsmyndighetene, utbyggingskommunene og kraftprodusentene. Departementet

bemerket at for de aller fleste konsesjoner skjer det ingen endringer i løpet av delingsperioden, og ny deling medfører med dette kun unødig ekstraarbeid. Har det i tidligere saker vært uenigheter mellom de involverte partene, blusser konfliktene opp igjen dersom det gjøres endringer. Retningslinjene utarbeidet av NVE for fordeling av konsesjonsavgifter kan være gjenstand for endring. Må ny deling foretas hvert 10. år, legges de endrede retningslinjene til grunn. Fører dette til endringer av tidligere fordeling, kan det ofte skape problemer for kommuner som har lagt inn en bestemt inntekt fra konsesjonsavgiftene i budsjettene. En avvikling av regelen vil derfor også medføre større forutsigbarhet for utbyggingskommunene. Departementet tilrår at bestemmelsene om ny fordeling hvert 10. år oppheves.

Departementet bemerker at opphevelsen ikke er til hinder for at endringer i fordelingen fortsatt skal kunne foretas, men uavhengig av tidsforløp. Det kan være behov for ny fordeling dersom det for eksempel skjer endringer i reguleringer eller overføringer, ved sammenslåing av kommuner og ved endring av kommunegrenser eller annet som i vesentlig grad kan påvirke delingsresultatet. Departementet tilrår at dette nedfelles i ordlyden i vassdragsreguleringsloven § 11 nr. 2 annet ledd nytt annet punktum og industrikonsesjonsloven § 2 tredje ledd nr. 13 sjette ledd nytt annet punktum.

Forslaget om opphevelse av 10-årssyklusen ble fremmet ved departementets høringsbrev 7.3.13. Departementet bemerker at ingen høringsinstanser gikk imot forslaget om denne endringen, men at samtlige som uttalte seg ga støtte til departementets forslag. LVK ønsker imidlertid å fjerne vesentlighetskriteriet i departementets forslag ut fra det syn at dette kan skape tolkningstvil og føre til forskjellsbehandling. Departementet mener et slikt kriterium gjør det klart at ny fordeling krever endringer som er viktige eller betydningsfulle for delingsresultatet, og at ikke enhver endring er tilstrekkelig.

I merknadene til lovforslaget i høringsnotatet skriver departementet at et avslag på krav om ny fordeling ikke kan påklages. Etter LVKs oppfatning er dette i strid med grunnleggende forvaltningsrett. LVK mener det er sikker rettsoppfatning at avslag på et lovfestet krav er et forvaltningsrettslig enkeltvedtak som kan påklages.

Departementet presiserer at bestemmelsen ikke gir noen et krav på å få realitetsbehandlet en anmodning om ny fordeling. Vedkommende har krav på å få svar på sin anmodning innen rimelig tid, men dersom NVE ikke finner grunn til å

foreta ny fordeling og således ikke følger opp anmodningen, vil ikke dette være noe enkeltvedtak etter forvaltningsloven. Departementet fastholder at bestemmelsen ikke medfører noe forvaltningsrettslig krav om realitetsbehandling av en anmodning om ny fordeling, og at et avslag dermed ikke kan påklages.

Det vises for øvrig til merknadene til de enkelte bestemmelsene, jf. punkt 6.

4.2 Overtredelsesgebyr

Departementet fremmer forslag til en teknisk endring i bestemmelsene om overtredelsesgebyr i energiloven §§ 10-7 og 10-8, elsertifikatloven § 26 og havenergilova § 10-9. Bestemmelsene bringes med dette i samsvar med de tilsvarende bestemmelsene i vannressursloven § 60 a og vassdragsreguleringsloven § 25. Denne tekniske endringen medfører en klargjøring av bestemmelsene om overtredelsesgebyr i de fem lovene.

Energiloven, elsertifikatloven og havenergilova inneholder i dag en liste over seks momenter som det særlig skal legges vekt på i avgjørelsen av om overtredelsesgebyr skal ilegges og ved utmåling av sanksjonen. Etter sin ordlyd gjelder imidlertid disse momentene kun for foretak, og ikke for enkeltpersoner. Departementet foreslår at ordlyden gjøres generell, slik at det fremgår også av lovtekstene at momentene vektlegges både overfor personlige og juridiske rettssubjekter. Endringen vil være klargjørende og dermed skape forutberegnelighet for de privatpersoner som forhold seg til lovene, men innebærer ingen endring av rettstilstanden. For havenergilovas del innebærer endringen at lovteksten også bringes i samsvar med klare forutsetninger i forarbeidene om at momentene gjelder både for private og foretak, jf. omtalen av gjeldende rett i 3.2.

5 Økonomiske og administrative konsekvenser

Ett av formålene med å fjerne bestemmelsene om fordeling av konsesjonsavgift hvert tiende år mellom kommunene er at utviklingen vil innebære en administrativ fordel både for konsesjonsmyndighetene og de berørte kommuner, jf. punkt 4.1. NVEs ressursbruk til saksbehandling og departementets tidsbruk til klagebehandling vil gå ned uten at dette får noen negative konsekvenser for kommunene. Kommunene vil på sin side i tillegg til å oppnå større økonomisk forutberegnelighet, også spare ressurser til saksbehandling og politisk oppfølging

siden fordelingen ikke endres utenom de tilfeller hvor nye eller spesielle forhold gjør seg gjeldende.

Formålet med de tekniske endringene i reglene om overtredelsesgebyr er å bringe ordlyden i energiloven, elsertifikatloven og havenergilova i samsvar med de tilsvarende bestemmelsene i vannressursloven og vassdragsreguleringsloven, og dermed skape mer forutberegnelighet for brukerne av de fem lovene. Forslaget endrer ikke rettstilstanden, og innebærer ingen økonomiske eller administrative konsekvenser.

6 Merknader til de enkelte lovforslagene

Til endringen i vassdragsreguleringsloven § 4 nr. 2

Ved innføringen av vannressursloven ble det foretatt en del endringer i andre lover, herunder vassdragsreguleringsloven. Dagjeldende bestemmelse i vassdragsreguleringsloven § 3 nr. 2 ble opphevet idet bestemmelsen i forenklet form ble tatt inn i vassdragsreguleringsloven § 2. Henvisningen til denne bestemmelsen i § 4 nr. 2 ble ikke samtidig rettet opp, slik at henvisningen til § 3 ble stående. Departementet foreslår at dette nå endres slik at det henvises til riktig bestemmelse, dvs. vassdragsreguleringsloven § 2 første ledd bokstav a og b.

Til endringene i vassdragsreguleringsloven § 11 nr. 2 annet ledd og industrikonsesjonsloven § 2 tredje ledd nr. 13 sjette ledd

Første punktum i begge bestemmelser om fordelingen av konsesjonsavgiften mellom kommunene endres ved at ordlyden «for 10 år ad gangen» fjernes.

Selv om denne formuleringen fjernes, er det likevel behov for å ha rettslig adgang til å kunne foreta endringer i fordelingen, jf. punkt 4.1. Det foreslås som nytt annet punktum i begge bestemmelsene at ny fordeling kan foretas dersom det skjer endringer i reguleringer, overføringer, kommunegrenser eller annet som kan påvirke delingsresultatet. Departementet ønsker ikke å gi noen nærmere definisjon av hva som ligger i begrepet «annet», men det er et vilkår at det er inntrådt andre omstendigheter som i så fall kan påvirke delingsgrunnlaget i vesentlig grad. Konsesjonsmyndighetene kan enten selv ta initiativ til ny fordeling eller etter anmodning fra en utbyggingskommune eller en konsesjonær. Berørte kommuner kan for eksempel anmode om ny fordeling basert

på de grunnlag som nevnt i nytt annet punktum. Et avslag på krav om ny fordeling kan ikke påklages.

Til endringene i elsertifikatloven § 26 fjerde ledd, havenergilova § 10-9 fjerde ledd, energiloven § 10-7 nytt tredje og fjerde ledd og opphevelsen av energiloven § 10-8

Elsertifikatloven § 26 fjerde ledd og havenergilova § 10-9 fjerde ledd endres slik at listen over hensyn som særlig skal vektlegges i avgjørelsen av om overtredelsesgebyr skal ilegges og ved utmåling av sanksjonen gjøres generell. Det klargjøres dermed at bestemmelsen gjelder både overfor foretak og enkeltpersoner.

Lovteksten i energiloven § 10-8 flyttes med tilsvarende endringer som i elsertifikatloven og

havenergilova til § 10-7 som nytt tredje og fjerde ledd. Paragraf 10-8 i energiloven oppheves.

I tillegg utgår «og» i havenergilova § 10-9 fjerde ledd nr. 5, samt «eller» i elsertifikatloven § 26 fjerde ledd bokstav e, slik at ordlyden bringes i samsvar med energiloven, vannressursloven og vassdragsreguleringsloven.

Olje- og energidepartementet

t i l r å r :

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et framlagt forslag til proposisjon til Stortinget om endringer i industrikonsesjonsloven, vassdragsreguleringsloven, energiloven, elsertifikatloven og havenergilova.

Vi HARALD, Norges Konge,

s t a d f e s t e r :

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak til lov om endringer i industrikonsesjonsloven, vassdragsreguleringsloven, energiloven, elsertifikatloven og havenergilova i samsvar med et vedlagt forslag.

Forslag

til lov om endringer i industrikonsesjonsloven, vassdragsreguleringsloven, energiloven, elsertifikatloven og havenergilova

I

I lov 14. desember 1917 nr. 16 om erverv av vannfall mv. skal § 2 tredje ledd nr. 13 sjette ledd lyde:

Avgiften til fylkeskommunene og til kommunene fordeles mellom disse innbyrdes etter bestemmelse av *Kongen*. *Dersom det skjer endringer i reguleringer, overføringer, kommunegrenser eller annet som i vesentlig grad kan påvirke delingsresultatet, kan ny fordeling foretas.* Avgiften avsettes særskilt for hver kommune til et fond, som anvendes etter bestemmelse av fylkestinget eller kommunestyret. Denne myndighet kan delegeres til annet kommunalt eller fylkeskommunalt organ. Fondets midler skal i samsvar med vedtekter som er undergitt vedkommende departements godkjenning, fortrinnsvis anvendes til utbygging av næringslivet i distriktet. Departementet kan delegere myndigheten til å godkjenne vedtektene til fylkesmannen. Kommunen kan påklage fylkesmannens avgjørelse etter nærmere regler fastsatt av departementet. Vedtekter for fond under et beløp Kongen fastsetter, trenger ikke godkjenning.

II

I lov 14. desember 1917 nr. 17 om vassdragsreguleringer gjøres følgende endringer:

§ 4 nr. 2 skal lyde:

2. Departementet eller den, som vil utføre en regulering, kan forlange avgjort ved skjøn om reguleringen vil medføre en økning av vandkraften, som overstiger den i § 2 første ledd bokstav a og b nevnte grenser, om flere vandfald hensigtsmessig kan utbygges under ett, og om foretagendet vil være til skade eller ulempe for nogen almen interesse.

§ 11 nr. 2 annet ledd skal lyde:

Avgiften til fylkeskommunene og til kommu-

nene fordeles mellom disse innbyrdes etter bestemmelse av *Kongen*. *Dersom det skjer endringer i reguleringer, overføringer, kommunegrenser eller annet som i vesentlig grad kan påvirke delingsresultatet, kan ny fordeling foretas.* Avgiften avsettes særskilt for hver kommune til et fond, som anvendes etter bestemmelse av fylkestinget eller kommunestyret. Denne myndigheten kan delegeres til annet kommunalt eller fylkeskommunalt organ. Fondets midler skal i samsvar med vedtekter som er undergitt vedkommende departements godkjenning, fortrinnsvis anvendes til utbygging av næringslivet i distriktet. Departementet kan delegere myndigheten til å godkjenne vedtektene til fylkesmannen. Kommunen kan påklage fylkesmannens avgjørelse etter nærmere regler fastsatt av departementet. Vedtekter for fond under et beløp Kongen fastsetter, trenger ikke godkjenning.

III

I lov 29. juni 1990 nr. 50 om produksjon, omforming, overføring, omsetning, fordeling og bruk av energi m.m. gjøres følgende endringer:

§ 10-7 nytt tredje ledd og fjerde ledd skal lyde:

Når en overtredelse som kan medføre overtredelsesgebyr, er begått av noen som har handlet på vegne av et foretak, kan overtredelsesgebyr ilegges foretaket. Dette gjelder selv om overtredelsesgebyr ikke kan ilegges noen enkeltperson. Med foretak menes her selskap, enkeltpersonforetak, stiftelse, forening eller annen sammenslutning, bo eller offentlig virksomhet.

Ved avgjørelsen av om overtredelsesgebyr skal ilegges og ved utmåling av sanksjonen skal det særlig legges vekt på:

- a) *overtredelsens grovhet,*
- b) *om overtreder ved retningslinjer, instruksjon, opplæring, kontroll eller andre tiltak kunne forebygget overtredelsen,*
- c) *om overtredelsen er begått for å fremme overtrederes interesser,*

- d) *om overtreder har hatt eller kunne oppnådd noen fordel ved overtredelsen,*
- e) *om det foreligger gjentakelse,*
- f) *overtreders økonomiske evne.*

§ 10-8 oppheves.

IV

I lov 24. juni 2011 nr. 39 om elsertifikater skal § 26 fjerde ledd lyde:

Ved avgjørelsen av *om overtredelsesgebyr skal ilegges* og ved utmåling av sanksjonen, skal det særlig legges vekt på:

- a) overtredelsens grovhet,
- b) *om overtreder* ved retningslinjer, instruksjon, opplæring, kontroll eller andre tiltak kunne forebygge overtredelsen,
- c) *om overtredelsen* er begått for å fremme *overtreders* interesser,
- d) *om overtreder* har hatt eller kunne oppnådd noen fordel ved overtredelsen,
- e) *om det foreligger gjentakelse,*
- f) *overtreders* økonomiske evne.

V

I lov 4. juni 2010 nr. 21 om fornybar energiproduksjon til havs skal § 10-9 fjerde ledd lyde:

Ved avgjerd av *om gebyr* for brot på føresegn *skal påleggjast* og ved utmåling av sanksjonen skal det særlig leggjast vekt på:

- 1. kor alvorleg brotet er,
- 2. *om den som bryt føreseгна*, ved retningslinjer, instruksjon, opplæring, kontroll eller andre tiltak kunne ha førebygd brotet,
- 3. *om brotet* er gjort for å fremje *den som bryt føreseгна* sine interesser,
- 4. *om den som bryt føreseгна*, har hatt eller kunne ha oppnådd ein fordel ved brotet,
- 5. *om det* er tale om *gjentakning*,
- 6. den økonomiske stillinga for *den som bryt føreseгна*.

VI

Loven gjelder fra det tidspunkt Kongen bestemmer.